

BERLÍNSKÉ FÓRUM 2018

„SUMMER SUMMIT“ SPOLEČNĚ S „248 GSU“ V BERLÍNĚ

ČAKO je první zahraniční armádní organizací na světě (mimo bývalých britských a amerických veteránů vojenské policie), která na tuto akci byla pozvána a také se jí zúčastnila.

ČEST I SLÁVA UMUČENÝM A POPRAVENÝM

V rámci „Berlínského fóra 2018“ navštívila delegace ČAKO berlínský památník Gedenkstätte Plötzensee v bývalém francouzském okupačním sektoru Západního Berlína.

SVĚT, TO JSOU NEUSTÁLÉ KOMPLITY PROTI STATEČNÝM

Cesta na severozápad, major Robert Rogers, generál Douglas MacArthur.

BAROKNÍ ZÁMEK *Tábor – Měšice*

V roce 1545 vystavěl Prokop z Hejlovce ve vsi Měšice (dnes součást Tábora) renesanční tvrz. V té době patřily Prokopům z Hejlovce vsi Měšice, Čekaniče a Stoklasná Lhota. Renesanční tvrz byla přestavěna v roce 1699 Janem Josefem Carettem hrabětem z Millesima na barokní zámek.

V roce 1792 opatřil Jan Hannygar z Eberka zámek originálními zalévacími toaletami, které jsou funkční dodnes. Jan Schmidtgräber z Lustenegu rozšiřuje roku 1817 zámek o empírové schodiště a upravuje vnější vzhled na empírovou fasádu.

Po roce 1877 patřil měšický zámek baronům Nádherným z Borutína. Od roku 1997 je majitelem zámku Dr. Jan Berwid-Buquoy z Ellgut.

ZÁMEK JE PŘÍSTUPNÝ CELOROČNĚ (VČETNĚ NOČNÍCH PROHLÍDEK) PO PŘEDCHOZÍ TELEFONICKÉ DOMLUVĚ PRO SKUPINY S MINIMÁLNÍM POČTEM 5 OSOB.

WEB: ZAMEKMESICE.BEEPWORLD.DE
FACEBOOK: BAROKNÍ ZÁMEK TÁBOR-MĚŠICE

Vážené kolegyně,
milí přátelé,

s radostí Vás všechny oslovuji jménem České atlantické komise v čase renesance jejich tradičně vysoce ceněných profesních odborných aktivit na poli bezpečnostní politiky a mezinárodních vztahů.

Na stránkách Czech Atlantic Forum se budeme setkávat nad aktuálními bezpečnostními tématy v rámci bezpečnostního prostředí vnitrostátního (bezpečnostní politika a bezpečnostní komunita ČR) a mezinárodního (vztahy ČR k NATO i EU, spolupráce s Atlantic Treaty Association, přesahové zahraniční počiny ČAKO).

Právě vycházející první číslo nového odborného a informačního periodika je přímo nabit reflexí aktuálních aktivit ČAKO. Prosim, čtete pozorně a zaznamenejte, co jinde nenaleznete!

Teprve v poslední době po poměrně dlouhém období jisté hodnotové rozbledlosti oficiální české politiky v oblasti naší bezpečnostní orientace dochází opět k jasnému přihlášení se k našim zásadním spojeneckým závazkům a vyhlášení naší pozice jako člena NATO za jednu z priorit zahraniční politiky ČR. ČAKO všemi silami a cestami (odbornými, akademickými, osvětovými, diplomatickými) bude tuto tolik potřebnou cestu zahraniční, bezpečnostní, a odborné politiky ČR jednotně podporovat.

Drazí čtenáři a podporovatelé, jménem ČAKO a všech svých vysoce kvalifikovaných a entuziastických kolegů děkuji za Váš zájem a nelhostejné odezvy a těším se na naši potřebnou spolupráci.

S úctou
Pavel Bílek, předseda

TIRÁŽ

CZECH ATLANTIC FORUM
Vychází čtvrtletně

VYDÁVÁ
ČESKÁ ATLANTICKÁ KOMISE z. s.
IČ: 49368761

ADRESA A SÍDLO
Chýnovská 1/67, Měšice
391 56 Tábor

KORESPONDENČNÍ ADRESA
Rytířská 539/31, 110 01 Praha 1
atlantic.commission@seznam.cz
www.cakomise.cz

Výkonný manažer a tajemník
České atlantické komise
Jaroslav Prošek, MBA
Tel.: 737 370 278

Šéfredaktor
Petr Vojtíšek
petrvonhahn@gmail.com

Redakční rada
Petr Vojtíšek
Jan Berwid-Buquoy
Ivan Lamprecht
Jiří Zoufal, Jan Parkman
Jaroslav Prošek

Jazyková úprava Ivan Lamprecht
Grafická úprava Nina Nováková

CZECH ATLANTIC FORUM
Registrace MK ČR E 23470
ISSN 2571-3779

Kopírování, přetisk a jakékoliv šíření pouze se souhlasem vydavatele. Názory autorů nejsou nutně názory redakce. Redakci nevyžádané příspěvky se nevracejí.

OBSAH

4 DELEGACE ČAKO A „REMEMBRANCE DAY“ V BERLÍNĚ 2018

V rámci operace „Pochodu k náhrobním štítům“ v akci „Berlínské fórum 2018“ se delegace předsednictva ČAKO, pod patronátem 248 GSU 2nd Regiment Royal Military Police, zúčastnila pietního aktu organizovaného členskými státy Britské říše (Commonwealth).

5 BERLÍNSKÉ FÓRUM 2018 ANEB ZPÁTKY DO BUDOUCNOSTI!

Česká atlantická komise, NATO (ČAKO) zahájila svou činnost dne 6.01. 2018.

6 VOJENSKO HISTORICKÉ MUZEUM A „DEN ZÁLOŽNÍKŮ“

Jakmile Britové opustili letiště Berlín-Gatow, německé Ministerstvo obrany v letech 1995 – 1996 přebudovalo prostor na „Vojensko historické muzeum“.

6 BRITSKÉ VOJENSKÉ LETIŠTĚ BERLIN-GATOW

Dnešní prostor bývalého Britského vojenského letiště (British Military Airport) 1945 – 1994, začal svoji existenci v roce 1925, coby letiště bezmotorových kluzáků.

7 NA DNECH NATO 2018

Ve dnech 15. a 16. září 2018 se konaly na ostravském mezinárodním letišti Leoše Janáčka v Mošnově Dny NATO.

8 ČAKO NASTUPUJE A VÍTĚZÍ!

Nastoupili jsme před Dr. Grimmovou dne 18.08. 2018 v 11:00 hod. v plné síle a dokonce v uniformách.

9 „SUMMER SUMMIT“ SPOLEČNĚ S „248 GSU“ V BERLÍNĚ

ČAKO je první zahraniční armádní organizací na světě (mimo bývalých britských a amerických veteránů vojenské policie), která na tuto akci byla pozvána a také se jí zúčastnila.

10 BRITSKÝ VÁLEČNÝ HŘBITOV „BRITISH WAR CEMETERY“

Britský válečný hřbitov „British War Cemetery“ v Berlíně-Charlottenburgu vznikl hned po válce v roce 1945.

11 ČESKOSLOVENSKÁ VOJENSKÁ MISE – ZÁPADNÍ BERLÍN

Po porážce nacistického Německa a fašistického Japonska jsme byli uznáni jako jedna z vítězných velmocí 2. světové války. Tento status požívaly v Evropě, mimo Československa, hlavně také Polsko a Jugoslávie.

12 ČEST I SLÁVA UMUČENÝM A POPRAVENÝM

V rámci „Berlínského fóra 2018“ dne 19. 8. 2018 navštívila delegace ČAKO berlínský památník Gedenkstätte Plötzensee v bývalém francouzském okupačním sektoru Západního Berlína.

14 SPOLEK GSU PODPORUJE BERLÍNSKÉ FÓRUM

Jen pár hodin před 50. výročí vstupu sovětských vojsk do Prahy vykonali zástupci veteránů českých ozbrojených sil o neděli pietní akt.

15 ÚSPĚŠNÝ SUMMER SUMMIT

Po dvou letech slabé účasti se tentokrát na letošní SUMMER SUMMIT sjelo slušné množství návštěvníků.

16 „SVĚT, TO JSOU NEUSTÁLÉ KOMPLOTY PROTI STATEČNÝM“

Přednáška plk. v. v. Zbyřka Čeřovského k 50. výročí „Pražského jara 1968“

DELEGACE ČAKO a „Remembrance Day“ v Berlíně 2018

V RÁMCI OPERACE „POCHODU K NÁHROBNÍM ŠTÍTŮM“ V AKCI „BERLÍNSKÉ FÓRUM 2018“ SE DELEGACE PŘEDSEDNICTVA ČAKO, POD PATRONÁTEM 248 GSU 2ND REGIMENT ROYAL MILITARY POLICE, ZŮČASTNILA PIETNÍHO AKTU ORGANIZOVANÉHO ČLENSKÝMI STÁTY BRITSKÉ ŘÍŠE (COMMONWEALTH). PIETNÍ AKT SE KONAL DNE 11. 11. 2018 NA BRITSKÉM VÁLEČNÉM HŘBITOVĚ „BRITISH WAR CEMETERY“ V BERLÍNĚ-CHARLOTTENBURGU.

Tentokrát pověřila královna Spojeného království Velké Británie a Severního Irska organizováním celé akce ozbrojené síly Austrálie. Je nutné podotknout, že australské vojáci, tak jako australské diplomatické kruhy, provedli akci „Remembrance Day 2018“ na „jedničku“ a nedošlo k žádnému zádrhelu. Mohli jsme pozorovat celou řadu hodností australské armády a jeden generál se s námi nechal dokonce vyfotografovat.

Pietního aktu se zúčastnili příslušníci britských ozbrojených sil a za Commonwealth bylo možno spatřit uniformy důstojníků těchto států: Austrálie, Kanada, Nový Zéland, Indie, Pákistán, Kypr, Guyana, Ghana a Jihoafrická republika. Zástupci všech těchto států položili věnce k hlavnímu katafalku s nápisem: „Their name liveth for evermore“ (Jejich jména budou žít na věky). Technickou organizaci svátku zajistili aktivní vojáci německého Bundeswehru.

Naši delegaci ČAKO vedl předseda JUDr. et Mgr. Pavel BÍLEK, Ph.D., a vedení vojenské části ceremonie převzal předseda Sekce bezpečnosti a vojenské ČAKO, pplk. v.z. Ing. Miroslav TLAMICHA. Britský velvyslanec v SRN, Sir Sebastian WOOD pozdravil osobně našeho vedoucího vojenské delegace pplk. TLAMICHU slovy „Pane podplukovníku, již jsem o Vás slyšel od 248 GSU a jsem velice rád, že se tady s Vámi setkávám. Doufám, že to není naposled...“ Pplk. v.z. TLAMICHA slíbil, že to naposledy není.

Náš věnec k hlavnímu katafalku položili členové vojenské delegace pplk. v.z. Ing. Miroslav TLAMICHA a kpt. AČR v.v., tak jako kpt. v.v. a 2nd Lieutenant British Army v.v. Dr. Dr. Jan BERWID-BUQUOY. Ceremoniál doprovázela vynikající skupina skotských dudáků „The Royal Scotch Borders“, kteří přijeli do Berlína přímo z Edinburghu. Jejich vystoupení bylo velkolepé a jako doplněk svátečního aktu naprosto zdařilé.

Po ukončení oficiální části „Remembrance Day 2018“ následovala mše svatá v anglickámském kostele „St. George's Anglican-Episcopal Church“, v Berlíně-Westend. Mši sloužili anglický biskup

Christopher JAGE-BOWLER, jeho asistentka Irene AHRENS a kanadský židovský rabín Dr. Walter ROTHCHILD. Obsah mše svaté byl velice osvětový. Duchovní zásadně vyzývali všechny národy celého světa k lásce, míru a přátelství.

Po mši následovalo „Tee and Coffee Time“ (typické britské odpolední pohostění) skládající se z pravého cejlonského čaje se smetanou a bílé kávy. K tomu se podávalo čajové pečivo. Naši delegaci ČAKO zaujala anglická vánočka, kde převládají vlašské ořechy a rozinky s želatinou. A samozřejmě též skotské máslové sušenky, které jsme doposud nepoznali.

Duchovní JAGE-BOWLER mně sdělil jeho radost z naší návštěvy, když tvrdil, že jsme od roku 1945 první Češi, kteří navštívili jeho anglický kostel. Byl by rád, kdyby se to opakovalo každý rok, aby vznikla jakási tradice spolupráce mezi národy Commonwealthu a Českou republikou. Za svoji osobu, coby předseda Sekce osvěty a zpravodajství ČAKO, jsem mu slíbil, že udělám vše pro to, aby se (work and deal) věc a dílo podařily. Za vojáky však hovořit nemohu. K tomu potřebuji souhlas předsedy vojenské sekce ČAKO pplk. Miroslava TLAMICHY. Když to odsouhlasí, nestojí nám nic v cestě. Současně jsme byli pozváni na „A very british Christmas“

(absolutně typické britské vánoce), za což jsem se pouze poděkoval, neboť na něco takového nejsme organizačně připraveni, ale přislíbil jsem mu, že věc s prezidentem ČAKO, JUDr. et Mgr. Pavlem BÍLKEM detailně pro rok 2019 projednáme a výsledek jednání mu sdělím, neboť momentálně mě z předsednictva nikdo nevyzval, abych o věci vyjednával (záležitost patří do Sekce pro diplomatickou spolupráci).

Bývalý zástupce vrchního velitele britské armády v 60. letech v Západním Berlíně a nynější vice prezident berlínské pobočky „The Royal British Legion“ (mimo jiné též ochranka královské rodiny) Michael E. W. TIDNAM, MBE, tak jako jeho manželka, si pplk. v.z. Ing. Mirkovi TLAMICHOVI trpce stěžovali: „Již deset let jsme pravidelně zváni na velvyslanectví České republiky na různé akce, které navštěvujeme. Mimo jiné jsme tam poznali i českou kuchyni – a je vynikající. Již rovněž deset let zve me příslušníky velvyslanectví na naše britské akce. Pokaždé slibují, že přijdou, ale jaktěživ se tady nikdo z nich, za posledních deset let, u nás neobjevil!“

Dovoluji si tímto „blahopřát“ k výkonům české diplomacie! Jsme opravdu v dobrých rukou a nic se nemůže stát...

Jan Berwid-Buquoy,
Sekce osvěty a zpravodajství ČAKO

CO JE TO, KDYŽ SE ŘEKNE

POJEM PŘELOŽEN DO ČEŠTINY BY BYL „VZPOMÍNKOVÝ DEN“, OVŠEM BRITOVÉ HO VÁŽOU NA TZV. „REMEMBRANCE SUNDAY“, COŽ ZNAMENÁ „VZPOMÍNKOVÁ NEDĚLE“. PIETNÍ AKT „REMEMBRANCE DAY“ SE SLAVÍ V BRITSKÉ ŘÍŠI KAŽDOU DRUHOU NEDĚLI V LISTOPADU, A TÍM TEDY KAŽDÝ ROK V JINÝ DEN.

To, že v roce 2018 připadl na 11. 11. 2018, a tím koliduje se „Dnem veteránů“ je náhoda. Ostatně Britové a jejich bývalá dominia (Commonwealth) žádný „Den veteránů“ (Veterans Day) neslaví. „Den veteránů“ vznikl v USA v roce 1918 na oslavu dne podepsání příměří a skončení 1. světové války 11. 11. 1918 v 11:00 hod. Proto se slaví „Den veteránů“ v USA a Evropě i ostatních částech světa každý rok vždy 11. listopadu.

Pietní akt „Remembrance Day“ byl založen v roce 1919 v Britské říši na příkaz panovníka, krále Jiřího V., a byl věnován vzpomínce na padlé vojáky bojující za Spojené

BERLÍNSKÉ FÓRUM 2018 aneb Zpátky do budoucnosti!

ČESKÁ ATLANTICKÁ KOMISE, NATO (ČAKO) ZAHÁJILA SVOU ČINNOST DNE 06. 01. 2018 NOVOROČNÍM KŘESŤANSKÝM KONCERTEM TÁBORSKÉ SKUPINY „HLAHOI“, V KOSTELE BAROKNÍHO ZÁMKU TÁBOR-MĚŠICE, VĚNOVANÝM POZEHNANÉMU SLOGANU FARÁŘE CÍRKVE ČESKOBRATRSKÉ, JEHO DŮSTOJNOSTI ONDŘEJI SOBĚSLAVSKÉMU = „NECHŤ ŽIJE ZNOVUZROZENÍ ČESKÉ ATLANTICKÉ KOMISE, NATO“.

Této události však předcházela intenzivní, konstruktivní debata tří členů Svazu důstojníků a praporčíků AČR (SDaP AČR) na téma „Jak uskutečnit akce, které mají mimořádný současný společenský i historický význam, avšak jsou blokovány předsednictvem svazu?“

Členové svazu Sváta Haugwitz, Mirek Tlamicha a Jenda Berwid-Buquoy došli k závěru, že v současné nekonstruktivní, až demagogické atmosféře SDaP AČR, reprezentované především Plesníkem a místopředsedou Marušákem, nelze žádnou z našich plánovaných akcí uskutečnit. Bylo tedy neprodleně nutné neotálet a začít jednat.

Sváta Haugwitz přispěl s nápadem obnovení činnosti stále formálně existující organizace ČAKO a současně slíbil dosavadního předsedu ČAKO Pavla Bílka přesvědčit o našich plánech a nápadech do budoucna v zájmech České republiky a Armády České republiky.

V zájmu objektivnosti je nutné připomenout, že Haugwitz nepotřeboval Bílka ani dlouho přemlouvat, a tak jsme se, doslova rychlostí vypálené dělové koule, ocitli v salóncu restaurace „Hostinec U Kalicha“ v tomto složení (abecedně): Bílek (ČAKO),

Položení věnců na Britském hřbitově v Berlíně 19. 8. 2018

Haugwitz (SDaP a ČAKO), Prošek (ČAKO), Tlamicha (SDaP), moje maličkost (SDaP) a ještě se k nám připojili Ivan Lamprecht (SDaP), tak jako Jitka Lenková (advokátka).

Pro úplný začátek se jednalo o naprosto silný tým kompetentních lidí ochotných okamžitě pracovat a ještě navíc dodat své nápady, jejichž obsah nezněl vůbec špatně. Byl jsem velice příjemně překvapen a zachvátil mě pocit nevídaného optimismu. Ten se postupem času začal navíc navršovat.

Domluvili jsme se na tom, že budeme pořádat převážně samostatné akce, které ještě nikdy nikdo nekonal, nebo začneme obnovovat akce upadlé neprávem v zapomenutí (zpátky do budoucnosti). Jedná se o předsevzetí nesmírně obtížné, ale naprosto vzrušující. První část naší vojensko-diplomatické operace jsme nazvali „Pochod k náhrobním štítům“. Zahajovací akcí operace „Pochodu k náhrobním štítům“ se stalo „Berlínské fórum 2018“.

Jan Berwid-Buquoy,
Sekce osvěty a zpravodajství ČAKO

„REMEMBRANCE DAY“?

království v letech 1914 – 1918. Tím se jedná i o československé legionáře, kteří založili 04. 08. 1914 ve Velké Británii tzv. „Czech Legion for British Service“. Ačkoli Francouzi přistoupili ke slavení zmíněného pietního aktu již v roce 1920, československý a český stát ignorují britský „Remembrance Day“ od roku 1919, s „vynikajícím úspěchem“, až dodnes.

Po druhé světové válce přibyl k vzpomínkovému aktu navíc padlí příslušníci britských ozbrojených sil a cizinci bojující v řadách Britské armády a královského letectva. K tomu patří bezesporu i český (resp. československý) armádní podíl. Naše účast je tím na „British War Cemetery“ v Berlíně-Charlottenburgu jakýmsi druhem morální povinnosti. ČAKO je zatím jedinou českou armádní organizací, která se od roku 1919 tohoto pietního aktu zúčastnila a bude i nadále zúčastňovat...

Jan Berwid-Buquoy, Sekce Osvěty a zpravodajství ČAKO

VOJENSKO HISTORICKÉ MUZEUM A „DEN ZÁLOŽNÍKŮ“

Hlavními exponáty se staly bojové letouny doby „studené války“ 1945 – 1990. Najdou se zde však i letecké exponáty z doby před 2. světovou válkou, tak jako z doby 2. světové války. Na letištní ploše jsou vystavena i dvě československá letadla MiG-15 (vyrobená v ČSR) a Aero L-29 Delfín (v kódu NATO vedený coby „Maya“). Zmíněný MiG 15 zde přistál 24. 10. 1952 s jakýmsi leteckým důstojníkem NDR. Letec požádal o politický azyl a zůstal v SRN. Jméno bylo až do roku 1990 přísně utajováno...

Areál muzea disponuje celkem s 500 000 objekty spojenými s letectvím a s 230 bojovými letouny. Dále je k dispozici 180 vojenských aut a transportérů, tak jako nespočet uniforem, ručních zbraní, historické písemné

i fotografické dokumentace a praporů týkajících se období „studené války“. Celková rozloha areálu činí 1 milion čtverečních metrů. Jednou větou: Jedná se o největší sbírku armádních fascikulů na světě z doby „studené války“!

Aby byla udržována vzájemná kontinuita britských a německých záložníků, tak jako veteránů, vymyslelo si vedení letiště tzv. „Den záložníků“ (Tag der Reservisten), jenž se koná od roku 1997 vždy na začátku měsíce září a vztahuje se prakticky na všechny státy NATO. Samozřejmě, že se tam v letech 1997 – 2018 neukázala žádná česká úřednická noha. ČAKO je naprosto první!

Když jsem oslovil velitele letiště podplukovníka Graafa a jeho tajemníka Dr. Grimmovou, že by veteráni

JAKMILE BRITOVÉ OPUSTILI LETIŠTĚ BERLIN-GATOW, NĚMECKÉ MINISTERSTVO OBRANY V LETECH 1995 – 1996 PŘEBUDOVALO PROSTOR NA „VOJENSKO-HISTORICKÉ MUZEUM“ (MILITÄRHISTORISCHES MUSEUM), KTERÉ SE POSTUPEM ČASU I NADÁLE ROZŠIŘOVALO.

a záložníci České republiky se rádi také zúčastnili „Dne záložníků“ zavládlo veliké překvapení, neboť jsem byl prvním Čechem, který se před nimi od roku 1997 objevil.

Účastníci „Dne záložníků“ jsou pravidelně: Německo (pořadatel), USA, Velká Británie, Francie, Holandsko, Dánsko, Belgie, Polsko, ale Češi a Slováci se tam zatím nikdy neobjevili.

Protože moje němčina má navíc úroveň roditelého Němce, zavládla k tomu ještě silná nedůvěra. Je to vůbec Čech? Možná, že je to nějaký německý potrhák vydávající se za Čecha. Opatrnost je na místě... Nedivil jsem se, propagace naší armády a ČR se rovnala nule. Zhola nic o nás nevěděli.

Mazaná tajemnice Dr. Grimmová na to šla, jak se říká, „od lesa“. Chvilu pokašlávala a pak pravila: „Pane doktore, samozřejmě velice rádi účast České armády na našem ‚Dni záložníků‘ s nadšením uvítáme, ale rádi bychom se nejdříve seznámili s vašimi spolupracovníky, abychom vám mohli přislíbit konkrétní účast.“ Jinými slovy, pakliže kandidát někoho má, ať ho přivede. Pakliže nikoho nemá, jde o výmysl.

Přes 20 let o nás Česká republika ani nezavadila a teď sem někoho ČAKO posílá!? To je silně nepravděpodobné!

Jan Berwid-Buquoy,

Sekce osvěty a zpravodajství ČAKO

Vojensko historické muzeum“ (Militärhistorisches Museum)

BRITSKÉ VOJENSKÉ LETIŠTĚ BERLIN-GATOW

DNEŠNÍ PROSTOR BÝVALÉHO BRITSKÉHO VOJENSKÉHO LETIŠTĚ (BRITISH MILITARY AIRPORT) 1945 – 1994, ZAČAL SVOJI EXISTENCI V ROCE 1925, COBY LETIŠTĚ BEZMOTOROVÝCH KLUZÁKŮ.

V roce 1930 se zúčastnili soutěže těchto německých plachtáků také ministr československého civilního letectví (Ministre de l'aviation civile Tchecoslovaquie 1929 – 1938) Ing. Jan Bervida a jeho armádní protějšek ministr československého vojenského letectví (Ministre de l'aviation militaire Tchecoslovaquie 1927 – 1938) Ing. Jaroslav Fajfr.

Oba byli úrovní reprezentace německých bezmotorových letadel nadšeni a rozhodli se podat návrh vládě ČSR, aby se letectvo ČSR těchto soutěží rovněž zúčastňovalo. Avšak předseda vlády ČSR František Udržal, tak jako ministr zahraničí Edvard Beneš, tento návrh striktně zamítli. Zдали tak učinili z vlastní vůle nebo příkazem francouzské vlády z Paříže, nelze zjistit.

Každopádně v dalších letech 1930 – 2018 na toto území nikdy nevkočila ani československá ani česká úřední noha. Teprve

delegace ČAKO dne 18.08. 2018 v 11:00 hod. byla první „českou vlašťovkou“, která od roku 1930 „přistála“ na tomto území a, i když první vlašťovka ještě jaro nedělá, tak tato jaro udělala... Ovšem k tomu se dostaneme až později.

Po převzetí moci Hitlerem bylo v Berlíně-Gatow plachtění zrušeno a nacisté zde 02. 11. 1935 zřídili leteckou školu Luftwaffe pro piloty bombardovacího letectva. V letech 1940 – 1945 byly odtud konány nálety do všech částí válkou postižené Evropy.

Poslední použití letiště nacisty se konalo dne 26. 04. 1945, kdy zde přistála legendární německá pilotka Hanna Reitschová s generálplukovníkem Robertem von Greimem, aby odvezli Hitlera z jeho bunkru pod Říšským kancléřstvím do bezpečí bavorských Alp.

Přilet dánského stíhacího letounu F-16

NA DNECH NATO 2018

VE DNECH 15. A 16. ZÁŘÍ 2018 SE, JAKO UŽ V TUTO ZÁŘIJOVOU SOBOTU A NEDĚLI KAŽDOROČNĚ, KONALY NA OSTRAVSKÉM MEZINÁRODNÍM LETIŠTI LEOŠE JANÁČKA V MOŠNOVĚ DNY NATO. PROTOŽE SE NÁM Podařilo ZÍSKAT PRO ČLENY NAŠÍ Pobočky Svazu DAP AČR VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ PÁR VIP VSTUPENEK, VZAL JSEM MANŽELKU A ZAJELI JSME SE TAM TAKÉ PODÍVAT.

Nebylo to zrovna snadné, neboť pro velký zájem návštěvníků jsme cestou tam stáli už od Příbora a posouvání se pomalu vždy po několika metrech v nepřetržitě koloně aut. Úsek 5 km od Příbora po odbočku k letišti Mošnov jsme jeli celou hodinu a čtvrt. Oproti loňsku, kdy letovému dni nepřálo počasí, letos bylo nádherně, takže se vyplatilo vydržet a cestu před cílem nevzdat, protože letové ukázky pak probíhaly celý den nerušeně podle vydaného programu Dnů NATO a Dnů vzdušných sil AČR. Po akci jsme se pak ze zpráv dověděli, že letošní počet návštěvníků a příznivců armádní techniky dosáhl počtu více než 225 tisíc návštěvníků, z toho převážná část právě v tu neděli.

Sobotního zahájení se zúčastnil premiér Babiš, ministři vlády ČR, byl přítomen i gen. Pavel a další významní hosté, v neděli pak jsme viděli pana ministra vnitra Hamáčka a policejního prezidenta gen. Tuhého. Partnerským státem

letošních Dnů NATO byly USA, které měly velmi silné zastoupení, zejména v letecké technice všeho druhu, od největšího bombardéru, slavné B-52, přes přepravní letectvo reprezentované Globmasterem i Herkulesem, tanker KB-135, různé typy stíhaček i vojenských helikoptér a bojových vrtulníků.

Stejně tak vystavovaly svou leteckou techniku i armády řady dalších států včetně ČR, která ukázala kompletní soubor letecké bojové techniky od gripenů JAS-39 přes alku L-159, cvičné albatrosy L-39, helikoptéry a bojové vrtulníky i přepravní letoun Casa C-295M, a to na výstavní ploše i při živých letových ukázkách pilotáže. Na letošních Dnech NATO se zúčastnilo 20 států se svou technikou, nejen leteckou, ale viděli jsme na předváděcí ploše i aktivní bojové ukázky a zásahy nejen pozemních sil armády, ale také policie a složek IZS. Zájemci si mohli zblízka prohlédnout např. i tankovou

techniku nejen naši, ale třeba i tank leopard německého bundeswehru.

Letošní přehlídka byla nejvýznamnější svým širokým rozsahem také vzhledem k tomu, že byla organizátory pojata a veřejností vnímána i jako součást oslav 100. výročí vzniku republiky. Proto byla letos zaměřena i na vojenskou historii a obohacena i o historickou vojenskou techniku. A tak mohli návštěvníci pozorovat na obloze mj. také dnes už vzácné letové ukázky ikon letectví, jako válečný Spitfire nebo poválečný velmi úspěšný letoun MiG-15.

Hlavním organizátorem této akce jsou Jagello 2000, GŠ AČR a dále HZS a ZZS Moravskoslezského kraje, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje a Letiště Leoše Janáčka Ostrava.

Dny NATO začínaly v roce 2001 jako regionální prezentační akce armády a IZS a postupně se z této akce stala pro rostoucí zájem veřejnosti i zahraničních účastníků současná největší letecko-armádní bezpečnostní show ve střední Evropě.

V první zahajovací den, za účasti pozvaných osobností organizuje hlavní pořadatel Dnů NATO Jagello 2000 spolu s partnerskou Slovenskou atlantickou komisí jako reprezentant ATA (Atlantic Treaty Association) udělování Transatlantické ceny (Czech and Slovak Transatlantic Award).

Letos tuto cenu obdržel Ivan Korčok, současný slovenský ambasador v USA, na slavnostní galavečeři, kterou pro pozvané osobnosti uspořádal hejtman Moravskoslezského kraje prof. Ing. Ivo Vondrák.

Tato cena je oběma jmenovanými spolky udělována dvakrát ročně, jednou na bratislavském fóru GLOBSEC, pořádaném Slovenskou atlantickou komisí, a pak na Dnech NATO v Ostravě.

Ivan Lamprecht, Sekce organizační ČAKO

Vůdce Třetí říše danou pomoc ovšem odmítl a jako jedinou alternativu zvolil osobní sebevraždu...

Odlet by však přesto nebyl možný, neboť po několika minutách odchodu Reitschové a Greima obsadil letiště Berlin-Gatow sovětský pěší pluk generálplukovníka Bogdanova. Takřka v zápětí nato zde začalo přistávat sovětské válečné letectvo s bojovými letouny IL-2, Jak-9 a Po-2. Z této „pasti“ by pro Hitlera nebylo úniku. Sověti předali letiště Britskému královskému letectvu (British Royal Air Force) dne 02. 07. 1945.

Spojené království využívalo přistávacích ploch hlavně v době „Berlínské blokády“ (1948 – 1949), kdy se letecky dováželo až 1000 tun zboží denně pro přežití západoberlínského obyvatelstva. Dále zde přistávali příslušníci královské rodiny, vysocí vládní úředníci Spojeného království, příslušníci britské armády a diplomaté Britské říše (Commonwealth).

Britové předali letiště německému Bundeswehru v roce 1994 a objekt je spravován Ministerstvem obrany SRN, tak jako Ministerstvem obrany Velké Británie a Severního Irsku.

ČAKO NASTUPUJE A VÍTĚZÍ!

NASTOUPILI JSME PŘED DR. GRIMMOVOU DNE 18. 08. 2018 V 11:00 HOD. V PLNÉ SÍLE A DOKONCE V UNIFORMÁCH – CELKEM 14 ÚČASTNÍKŮ. VEDOUČÍ DELEGACE PPLK. V.Z. ING. MIROSLAV TLAMICHA PŘEDNESL PERFEKTNÍ UVÍTACÍ PROJEV, ZE KTERÉHO BYLO PATRNO, ŽE JDE O PROFESIONÁLA. ČLENOVÉ DELEGACE LENKOVÁ, PUSTAYOVÁ A PROŠEK FOTOGRAFOVALI KAŽDÝ KROK. HOSTITELKA SE PŘESVĚDČILA – ANO JDE O SKUPINU, KTEROU JE NUTNO BRÁT VÁŽNĚ. VYBALILA PROGRAM PROHLÍDKY A VYRAZILI JSME DO TERÉNU. DOTAZY SE SYPALY ZE VŠECH STRAN...

Bohužel, na základě časové tísně a nenesitelného vedra, jsme stihli pouze polovinu zadaného programu. To však nebylo tak tragické, neboť Dr. Grimmová nás opět pozvala k prohlídce druhé části Vojensko-historického muzea na 10. 11. 2018 od 11:00 hod., což jsme rádi přijali.

DOJEM, JENŽ JSME ZANECHALI, BYL VELKOLEPÝ.

V roce 2019 se můžeme „Dne záložníků“ zúčastnit, ale místo nejapného stánku je, podle Dr. Grimmové, nutné nainstalovat vojenský stan, kam mohou vcházet a vycházet návštěvníci, takže bychom měli zhotovit jakýsi „plátěný vojenský pavilon“, tak jak to praktikují Britové, Američané a Francouzi. Z naší strany by v „pavilonu“ mělo sloužit a fungovat minimálně 10 záložníků, aktivních vojáků nebo veteránů.

Dále nám Dr. Grimmová kladla na srdce: Je nutné dodat co nejvíce tiskovin o Armádě ČR a České republice vůbec, a to v angličtině nebo němčině. „O vaší armádě se lautr nic neví“, dodala jaksi mimochodem. To ani nemusela, to víme všichni sami...

Nepotřebují ani dvakrát zdůrazňovat, že takovouto mamutí akci nelze realizovat bez aktivní pomoci a podpory Ministerstva obrany a Generálního štábu AČR. Zde je nutné zajistit:

- 1) Velkorysou finanční výpomoc.
- 2) Zařazení „Dne záložníků“ do plánu MO a GŠ na každý rok, i když organizace a provedení akce vykoná ČAKO.
- 3) Dále dát k dispozici materiální vybavení a vojenské transportní prostředky Praha – Berlín – Praha.
- 4) Zajistit dostatečné množství propagačního materiálu AČR a ČR, a to v angličtině i němčině, a sice pokud možno aktuální publikace. Nejnovější vydání, nikoli nějaké zastaralé „šunky“.

- 5) Určení styčného důstojníka na MO a GŠ, se kterým bude možno okamžitě a bez průtahů konzultovat vše, co je nutné a důležité k uskutečnění akce. Popřípadě určení kompetentního úředníka Ministerstva zahraničí.
- 6) Úzká spolupráce s Velvyslanectvím ČR v Berlíně, hlavně se sekci obrany, kterou se doposud nepodařilo, přes veškeré úsilí, navázat...

Jan Berwid-Buquoy,
Sekce osvěty a zpravodajství ČAKO

„SUMMER SUMMIT“ SPOLEČNĚ S „248 GSU“ V BERLÍNĚ

ČAKO JE PRVNÍ ZAHRANIČNÍ ARMÁDNÍ ORGANIZACÍ NA SVĚTĚ (MIMO BÝVALÝCH BRITSKÝCH A AMERICKÝCH VETERÁNŮ VOJENSKÉ POLICIE), KTERÁ NA TUTO AKCI BYLA POZVÁNA A TAKÉ SE JÍ ZÚČASTNILA.

Britské ozbrojené síly opustily Západní Berlín 30. 09. 1994. Tím byla automaticky ukončena i existence 248 GSU 2nd Regiment British Royal Police. Berlín se stal hlavním městem Spolkové republiky Německo a do obou částí Berlína, jak minulého Východního, tak

i Západního, vpochozovala vojska německého Bundeswehru. Ovšem bývalí veteráni vojenské policie 248 GSU se rozhodli památku svého pluku nenechat zaniknout. Koupili v Berlíně-Spandau zdevastovaný lokál, zrekonstruovali jej, učinili z něj svůj

„248 GSU Club“ a umístili v něm praporek, rekvizity a i písemnou, tak jako obrázkovou dokumentaci dějin 248 GSU 2nd Regiment British Royal Police.

Po navázání kontaktu se svými bývalými kamarády z americké a francouzské armády zahájili veteráni spolupráci s vojenskými diplomatickými zastupeními Velké Británie a USA v SRN. Protože se situace vyvíjela čím dál pozitivněji, rozhodli se 11. 04. 2010 bývalí příslušníci založit oficiální nevládní vojenský spolek „Kameradschaft 248 German Security Unit“.

Nad spolkem převzal patronát bývalý vrchní velitel britských ozbrojených sil v Západním Berlíně (1989 - 1994) generálmajor v.v. Sir Robert J.S. Corbert a spolek se stal součástí britské asociace „Royal Military Police Association“. Tím je prakticky zajištěna spolková činnost 248 GSU z nejvyšších vojenských kruhů Spojeného království.

248 GSU pořádá ročně cca 25 různých setkání. Nejdůležitější z nich je tzv. „Summer Summit“, který se koná koncem srpna a na který byli tentokrát pozváni též zástupci ČAKO. Šlo o jakési vznešené gesto vůči nám: Na naši počest vyhrávali skotští dudáci, stoly se prohýbaly jídlem i pitím a nakonec na naši počest byl uspořádán velký ohňostroj. Lépe snad už to ani nejde a nevypadá to na to, že by nás chtěly britské vojenské kruhy vykomplimentovat na chodník...

Všichni jsme se dohodli na společné spolupráci do budoucna, a to jak v Berlíně, tak i v Praze a Táboře. Tiskový mluvčí 248 GSU, npor. v.v. Carsten Schanz, navštívil mezitím Prahu a Tábor. Rozhovory byly velice plodné a probíhaly ve vynikající atmosféře...

Za patronace 248 GSU se ještě letos zúčastníme gigantického britského pietního aktu „Remembrance Day“, 11. 11. 2018 v Berlíně na „British War Cemetery“, navštívíme legendární americký vojenský hraniční přechod mezi Východním a Západním Berlínem „Checkpoint Charlie“ a rovněž si prohlédneme „Muzeum západoberlinských spojenců USA, Velká Británie a Francie“ (Allierten Museum) v Berlíně-Dahlemu.

V NAŠEM ÚSILÍ NÁM ŽEHNEJ BŮH!

Čestná britská vojenská stráž, 248 GSU 2nd British Royal Military Police Regiment u vlajky České republiky

CO TO BYLO „248 GSU 2ND REGIMENT BRITISH

PO PÁDU BERLÍNA DNE 08. 05. 1945 BYLO BÝVALÉ HLAVNÍ MĚSTO TŘETÍ ŘÍŠE ROZDĚLENO DO ČTYŘ OKUPAČNÍCH SEKTORŮ: USA, SSSR, VELKÁ BRITÁNIE A FRANCIE. MIMO SOVĚTSKÉ ARMÁDY, MĚLY ARMÁDY ZÁPADNÍCH SPOJENCŮ VE SVÝCH ŘADÁCH VLASTNÍ VOJENSKÉ POLICEJNÍ SLOŽKY NAZÝVANÉ „MILITARY POLICE“ (FRANCOUZI: „POLICE MILITAIRE“).

V britském sektoru nastal navíc akutní problém, co s 60.000 vojáků - Němců, Poláků, Čechů, Rumunů a Rusů, doposud sloužících v britské armádě, kteří se odmítli vrátit domů neuznávající komunistické vlády těchto zemí? Problém bylo třeba naléhavě řešit a tak 21. 09. 1950 vytvořilo vrchní velení britských ozbrojených sil v Německu „strážní pluk“ pod názvem „German Security Organisation“ (GSO). Ten se skládal z výše citovaných národností. Kolik v něm bylo Čechoslováků nelze zjistit, protože se mezi nimi nacházel i velký počet Sudeťáků a sudeto-německých Židů, slovenských Maďarů (též převážně židovského původu), tak jako „našich“

Poláků a Rusínů. Všechny tyto národnosti byly před válkou občané ČSR. Do řad GSO se hlásili i vysloužilí britští vojáci nebo Britové, kteří se oženili s Němkami a rozhodli se zůstat v SRN. Název GSO se změnil v létě 1968 na „248 German Security Unit“ (GSU) a tento vojensko-policejní útvar byl přidělen k „2nd Regiment British Royal Military Police“. Pod tímto názvem zůstal až do odchodu britských ozbrojených sil ze Západního Berlína v roce 1994.

Já osobně jsem zde v Berlíně-Spandau v britských kasárnách „Smuts Barracks“ sloužil u 248 GSU v létě 1981

ROYAL MILITARY POLICE“?

(základní výcvik), než jsem byl přeřazen k výzvědné službě „British Intelligence Corps“, v Berlíně-Charlottenburgu.

GSO, TAK JAKO 248 GSU, BYLY PODŘÍZENY VELENÍ BRITISH ARMY HQ BERLIN, A TO TĚMTO STYČNÝM DŮSTOJNÍKŮM, AŽ DO MÉHO ODCHODU KE ZPRAVODAJSKÉ SLUŽBĚ V ROCE 1981:

Major A. K. Steel (East Surrey Regiment), 1950 – 1953. Major E. F. Collard (Light Infantry Regiment), 1953 – 1955. Kapitán G. Gray (Gordon Highlanders Infantry Regiment), 1955 – 1958. Major J. A. Sanders (Royal Regiment of Artillery), 1958 – 1961. Major Leslie W. Rushbroke (Royal Pioneer Corps), 1961 – 1964. Major L. S. Ratmons (Kings Own Yorkshire Light Infantry Regiment), 1964 -1967. Major D. M. Cain (Royal Army Ordnance Corps), 1967 – 1970. Major B. Simpson (Light Infantry Regiment), 1970 – 1973. Major R. A. Nickson, MBE (Gordon Highlanders Infantry Regiment), 1973 – 1977. Major H. W. N. Grace (Royal Scots), 1977 – 1980. Podplukovník B. W. W. Barrett (Royal Engineers), 1980 – 1981. Podplukovník R. A. Rodick, OBE (Royal Regiment of Artillery), 1981 – 1982.

S Američanem u pomníku na Bristockém hřbitově

BRITSKÝ VÁLEČNÝ HŘBITOV „BRITISH WAR CEMETERY“

BRITSKÝ VÁLEČNÝ HŘBITOV „BRITISH WAR CEMETERY“ V BERLÍNĚ-CHARLOTTENBURGU VZNIKL HNED PO VÁLCE V ROCE 1945. DO DNEŠNÍ PODOBY BYL UVEDEN V LETECH 1957 – 1959 ANGLICKÝM ARCHITEKTEM PHILIPEM DALTONEM HEPWORTHEM A ROZKLÁDÁ SE CELKEM NA 3,8 HEKTARECH PŮDY, DAROVANÝCH BERLÍNSKOU SPRÁVOU SPOJENÉMU KRÁLOVSTVÍ.

Hřbitov stojí pod přímou kuratelou jejího majestátu britské královny, a proto se zde při různých pietních oslavách objevují i členové královské rodiny, či její blízcí resp. vzdálenější příbuzní (British Royal Nobility). Vždy se jedná o tři hlavní každoroční akce: „Anzac Day“ (duben – pořadatel: australská a novozélandská vláda), „Vypuknutí 2. světové války“ (září – pořadatel: polská vláda), tak jako „Remembrance Day“ (pořadatel: britská vláda). Účast na těchto pietních svátcích není ani zdaleka samozřejmá, ale ČAKO je, prostřednictvím patronátu (kde jsem 1981 sloužil) 248 GSU 2nd Regiment British Royal Police, srdečně zvána a je o nás referováno v těch nejlepších barvách!

„British War Cemetery“ disponuje celkem s 3.594 hroby padlých příslušníků Spojeného království a Britské říše

(Commonwealth) v letech 1939 – 1945. Z 80% zde pohřbených se jedná o letecký personál Royal Air Force (RAF).

Dále zde má hroby 5 Poláků, 3 Češi a jeden Slovák. Celkem u 397 hrobů je identita obětí neznámá nebo neúplná. To se týká např. i československých letců. Lze oprávněně předpokládat, že v případě 397 padlých se bude rovněž jednat o polský, československý, francouzský a holandský letecký personál...

Ve vztahu k Armádě ČR se zde jedná celkem o 3 hroby. První přináležejí Oldřichu Bláhovi (sestřelen nad Berlínem 1944). Dva letci v jednom hrobě „Jaroslav“ a „Jiří“. Identita je zde neúplná, ale lze s největší pravděpodobností vycházet z toho, že se jedná o Čechy. Ve třetím případě hrob, kde byl pochován „neznámý“ letec, patřil Slovákovi Otto Šmikovi (sestřelen nad Německem

1944). V roce 1963 byly jeho pozůstatky zde identifikovány, načež převezeny jinam a posléze dokonce na Slovensko. To však nemění nic na skutečnost, že zde onen nebožtík byl, i když je nyní hrob patrně prázdný...

Samozřejmě, že k těmto náhrobním štítům v letech 1945 – 2018, nikdy nevzkročila československá ani česká „úřední noha“. ČAKO je absolutně první organizací, která dne 19. 08. 2018, položila k hrobům těchto padlých hrdinů věnce a nechala sloužit (v češtině) bohoslužbu, za asistence zástupců 248 GSU 2nd Regiment British Royal Police, Scotland Pipe Highlanders a Britské hřbitovní správy CWGC. Ačkoli zástupci Velvyslanectví ČR byli několikrát vyzváni k účasti, nedostavil se k ceremonii nikdo...

Jan Berwid-Buquoy
Sekce osvěty a zpravodajství ČAKO

ČESKOSLOVENSKÁ VOJENSKÁ MISE – ZÁPADNÍ BERLÍN

PO PORÁŽCE NACISTICKÉHO NĚMECKA A FAŠISTICKÉHO JAPONSKA JSME BYLI UZNÁNI JAKO JEDNA Z VÍTEZŇNÝCH MOCNOSTÍ 2. SVĚTOVÉ VÁLKY. TENTO STATUS POŽÍVALY V EVROPE, MIMO ČESKOSLOVENSKA, HLAVNĚ TAKÉ POLSKO A JUGOSLÁVIE.

Časté tvrzení, že Jaltskou a Postupimskou dohodou jsme byli určeni do sféry vlivu SSSR, je historickou fikcí. Tyto dohody se vztahovaly na poražené státy a nikoli na vítězné mocnosti, kterými jsme bezesporu byli. Nejenže nás nikdo nikam „nepřistrčil“, měli jsme dokonce právo spolurozhodovat... Situace byla daleko složitější, než by se na první pohled zdálo: Jugoslávie se osvobodila sama komunistickými partyzány Josefa Broze Tita. Stala se tedy komunistickou a v berlínské okupační zóně SSSR si směla vytvořit svoji Jugoslávskou vojenskou misi.

Polská situace byla velice nezáviděníhodná. Poláci měli dvě vlády. Jednu v Londýně (nekomunistickou) a druhou v Lublinu (komunistickou). Protože Polsko obsadila „Rudá armáda“, prosadila se tam vláda komunistická. Tento stav však Britové neuznávali a Poláci si mohli otevřít svoji Polskou vojenskou misi v britské okupační zóně Západního Berlína.

My jsme se sice do sféry SSSR katalpulovali sami, a to naprosto dobrovolně, smlouvou se Sovětským svazem z 12. 12. 1943, ne však proto, že by se Edvard Beneš hnul do náručí Sovětského svazu, nýbrž proto, neboť nám západní spojenci nabízelí podmínky, které byly pro nás tehdy nepřijatelné: USA = rozdělení státu na Českou a Slovenskou republiku. Velká Británie = setrvání pohraničních oblastí ČSR jako součást území Německa, ve smyslu Mnichovské smlouvy z roku 1938. Garanci ČSR „Masarykovy republiky“ v hranicích z roku 1937 garantoval pouze Sovětský svaz. Nehledě na spojenectví se SSSR se Beneš přikláněl rovněž k úzkému spojenectví s USA, a tak vznikla Československá vojenská mise v americké okupační zóně Západního Berlína.

Již v listopadu 1945 byl pověřen generál František Hrabčík (1894 - 1967) vyjednáváním podmínek s velitelstvím

Americké armády. Dne 10. 11. 1945, byly podmínky dojednány, a tak se stal generál Hrabčík prvním velitelem zatím nefungující Československé vojenské mise. Po únoru 1948 se mu komunisté „odměnili“ zatčením a koncem roku 1948 byl vyloučen z armády.

Československá vojenská mise zahájila svoji oficiální činnost 08. 01. 1946 a jejím velitelem se stal generál Václav Paleček (1901 – 1970). Jeho osud byl ještě daleko složitější než osud generála Hrabčíka. Velitelem mise byl v době od 08. 01. až do října 1946. Poté byl odvolán a šikanován. V roce 1950 byl zatčen, degradován na vojína a odsouzen na 13 let těžkého žaláře. V roce 1957 z vězení propuštěn. Jako politický vězeň nemohl sehnat zaměstnání. Po okupaci ČSSR, 21. 08. 1968 emigroval do USA, kde 1970 v Palo Alto (Kalifornie) zemřel.

Jeho nástupce generál František Dastich (1895 – 1964) nastoupil do funkce v březnu 1947. Jakmile se dozvěděl o osudu generála Palečka, v roce 1948 ČSR opouští a 1949 emigruje přes Západní Berlín do USA, kde 16. 02. 1964 umírá.

Československá vojenská mise ukončila svoji činnost v Západním Berlíně v roce 1990. ČAKO je první organizací v dějinách ČR, která od roku 1990, dne 19. 08. 2018, umístila na bývalou budovu mise pamětní desku a současně uctila památku šikanovaných, tak jako vězňů velitelů mise, jinak vynikajících reprezentantů naší armády...

Společná fotka při odhalení pamětní desky na Čsl. vojenskou misi v býv. americkém sektoru

ČEST I SLÁVA UMUČENÝM A POPRAVENÝM

V RÁMCI „BERLÍNSKÉHO FÓRA 2018“ DNE 19. 08. 2018 NAVŠTÍVILA DELEGACE ČAKO BERLÍNSKÝ PAMÁTNÍK GEDENKSTÄTTE PLÖTZENSEE V BÝVALÉM FRANCOUZSKÉM OKUPAČNÍM SEKTORU ZÁPADNÍHO BERLÍNA.

V rámci „Berlínského fóra 2018“ dne 19. 08. 2018 navštívila delegace ČAKO berlínský památník Gedenkstätte Plötzensee v bývalém francouzském okupačním sektoru Západního Berlína.

K našemu velkému překvapení byli zde, v původním popravišti nacistické hrůzovlády, umučeni a popraveni i čeští občané Protektorátu Čechy a Morava, včetně komunistického novináře a autora světznámé „Reportáže psané a oprotace“ Julia Fučíka (údajně popraven oběšením, dne 08. 09. 1943).

Ovšem podle probádaných archivních pramenů, které nám dalo k dispozici vedení památníku, to nevypadá jednoznačně na to, že by byla uvedena osoba opravdu popravena.

Některé prameny uvádějí, že Fučík byl v Praze úspěšným agentem gestapa. Po odsouzení k „trestu smrti“ berlínským tzv. „Lidovým soudem“ (Volksgericht) v roce 1943, prý opustil Berlín a emigroval do Jižní Ameriky, kde se usadil v Bolívii.

V roce 1982 nabídl Ministerstvo zahraničí republiky Bolívie tělesné pozůstatky muže, o kterých tvrdilo, že se jedná o tělesnou schránku Julia Fučíka. Osoba zemřela ve věku 79 let, což by odpovídalo i době Fučíkova narození – 1903. Tehdejší komunistická vláda ČSSR nabídku striktně odmítla. Znamenalo by to absolutní konec Fučíkovy legendy!

Cílem naší návštěvy památníku Plötzensee nebyl však komunistický novinář, nýbrž umučení a popravení příslušníci armády předválečné ČSR. Oficiální sdělení památníku píše konkrétně o čtyřech vojenských obětech nacistické hrůzovlády, pod nadpisem „Justizmorde an tschechischen Widerstandskämpfern“ (Justiční vraždy českých odbojářů).

Při bližší archivní badatelské činnosti (za vydatné pomoci vedení památníku) lze však dojít k daleko přesnějším důkazům a závěrům.

Výsledkem je, že v popravišti věznicí Berlín-Plötzensee bylo popraveno resp. umučeno prokazatelně celkem 109 obětí z řad předválečné armády ČSR. Údajně jich mělo být až 119, ale zbývající dokumentace byla pravděpodobně zničena válečnými událostmi.

Otázkou zůstává, proč tyto vojáci byli z celého protektorátu dopravováni do Berlína, aniž by se prováděly exekuce

justičních vražd přímo, např. v Praze na Pankráci? Tento fakt nelze z předložených archivních pramenů ničím vydedukovat.

Hypoteticky se tak dělo patrně proto, neboť nacistická ideologie považovala Čechy za Němce (Reinhard Heydrich: „Čech je česky mluvící Němec“) a Protektorát Čechy a Morava byl považován za součást Velkoněmecké říše. Každý Čech vlastnil (vyjma Židů a některých Cikánů) mimo protektorátní občanství, tzv. německou „Kennkartu“, která znamenala, že dotyčná osoba je Němec, jenž se narodil mimo území Třetí říše – a to byli, podle nacistické totalitní jurisprudence, všichni obyvatelé protektorátu. Reinhard Heydrich dokonce považoval český národ za daleko rasově čistší než sudetské Němce a Slováky.

Ano, byla to demagogie, ale ta dávala podnět k tomu, že bývalí příslušníci československých branných sil byli považováni za „Němce“, kteří místo, aby se postavili na stranu vítězství německých zbraní, zradili „svou německou vlast“ a připojili se k nepřítelům Německé říše a tím spáchali „vlastizradu“ (resp. „velezradu“) za kterou existuje pouze jedna jediná sankce – trest smrti. Co je

velezrada a co nikoli, o tom rozhodoval pouze prezident Berlínského lidového soudu JUDr. Roland Freisler.

Zde je abecední seznam všech předválečných příslušníků ozbrojených sil ČSR, popravených v letech nacistické totality 1939 – 1945 i s uvedenými hodnotami z archivních pramenů Spolkové republiky Německo.

Čest i sláva umučeným a popraveným obětem nacistických justičních vražd: BOUZEK Václav (podplukovník), BROUL Josef (kapitán), ČESKÝ Ludvík (podplukovník), DIENSTBIER Zbyněk (podplukovník), DUBOVSKÝ Karel (plukovník), DŮR Rudolf (major), EWALD Jaroslav (major), FEISTMANTL Rudolf (podplukovník), FILIPEC Miroslav (podplukovník), GARDOVSKÝ Jaroslav (kapitán), HAMŠÍK Josef (podplukovník), HELVÍN František (major), HOMOLA Bedřich (divizní generál), HORÁK Břetislav (kapitán), HOZMAN Josef (kapitán), HUBÁČEK Jan (plukovník), HŮLKA Adolf (plukovník), CHALUPA Ivan (plukovník), JÁCHYM Josef (podplukovník), JANOŠEK Jan (nadporučík), JANSKA Karel (kapitán), JELÍNEK Čestmír (štábní kapitán), JETONICKÝ Bedřich (plukovník), JIŘIČKA Jan (major), JIRKA Josef (podplukovník), KADERÁVEK Vladimír (major), KAMAN Petr (major), KAZDA Josef (podplukovník), KLÍMEK Eduard

(podplukovník), KLOBÁS Josef (poručík), KOHOUT Josef (plukovník), KOLÁŘ Jan (rotmistr), KONČEL Karel (poručík), KONEČNÝ Jaroslav (plukovník), KOPÁSEK František (plukovník), KRÁL Václav (podplukovník), KRÁSA Karel (poručík), KRAVÁK František (brigádní generál), KRYČNAR Miroslav (major), KUBÍK Robert (kapitán), LIBÁNSKÝ Jaromír (podplukovník), LISÝ Jaroslav (plukovník), LIVEČKA Stanislav (plukovník), MÁCHA Ladislav (kapitán), MACHAČIK Alois (brigádní generál), MATĚJKA Josef (major), MAXA Josef (plukovník), MEDAL Jaroslav (poručík), MELICHAR Cyril (podplukovník), METLICKÝ Jaroslav (major), MILOTA Jaroslav (plukovník), NĚMEC Hynek (major), NEPILÝ František (praporčík), NOVOTNÝ Jan (kapitán), NOVÝ Karel (podplukovník), PALACKÝ Josef (poručík), PAVELKA František (svobodník), PAZDERA Cyril (plukovník), PLEČÁNEK Miloslav (poručík), PEŠL Antonín (kapitán), PETRÁČEK Karel (podplukovník), PETŘÍK Josef (plukovník), PECH Tomáš (plukovník), PIŠKA Vladimír (poručík), PODRUH Tomáš (podplukovník), PROCHÁZKA Oleg (plukovník), PRŮŠA Josef (major), PIŠKA Josef (nadporučík), PTAŠINSKÝ František (major), PULPÁN Antonín (poručík), PYTLÍK Bohumil (kapitán), RAŠKA František (major), REŠ Jan (podplukovník), RIPKA Pavel

(štábní kapitán), ROUBAL Karel (poručík), RUŠEK Čestmír (poručík), REČINSKÝ Josef (plukovník), ŘEHÁK Karel (kapitán), SCHMIDT Vincenc (podplukovník), SIEGER František (poručík), SMAZAL Josef (kapitán), SOUČEK Jaroslav (podplukovník), SPURNÝ Josef (nadporučík), SRSTKA Josef (plukovník), STANĚK Josef (major), SVITÁK Otakar (plukovník), SVOBODA Václav (poručík), SZAFRAN Antonín (major), ŠMEJKAL František (plukovník), ŠMÍD Jaroslav (poručík), ŠTOLC Karel (poručík), ŠTROBL Alois (podplukovník), ŠULC Josef (major), TACL Josef (plukovník), TALÁŠEK Vladimír (major), TOMAN Jan (major), TURZ Zdeněk (kapitán), ULRICH Stanislav (kapitán), VAIS Josef (major), VEJVODA Bohumil (kapitán), VÍT Jan (kapitán), VLACKÝ Jan (plukovník), VOLF Václav (brigádní generál), VŠETIČKA Bohuslav (brigádní generál), ZÁVADA Bohuslav (plukovník), ZBORNÍK Václav (poručík), ŽAMPACH Josef (poručík), ŽDÍMAL Václav (brigádní generál).

Památník Plötzensee byl uveden do provozu v roce 1952. Na jeho místě bývalo původně vězení zbudované v letech 1868 – 1897 na panství rytířského dvora Plötzensee, které patřilo královskému nadlesnímu. V roce 1920 byl areál přiřazen k berlínské čtvrti Charlottenburg. Popravčí budova

v areálu vězeňského komplexu vznikla až v roce 1934 po převzetí moci Adolfem Hitlerem.

V letech 1942 – 1945 se stal zodpovědným za nekonečnou řadu justičních vražd nacistický vrchní soudce Wilhelm Röttiger. Tento justiční zločinec ani žádným právníkem nebyl. Vyučil se zámečnickem a v době první světové války se stal topičem v kotelně válečného křižníku. Protože povolání zámečnicka vykonával prachbídňe, nemohl po válce ve svém oboru sehnat žádné zaměstnání. Nakonec se uchýlil v Hannoveru na místním hřbitově coby pomocník funebra.

Kariéru udělal v řadách nacistické strany NSDAP jako fanatický přívrženec Adolfa Hitlera. V roce 1940 byl Röttiger jmenován tzv. „lidovým soudcem“ a již v roce 1941 nařídil ve věznicí Plötzensee celkem 26 poprav. V září 1943 vynesl celkem 324 rozsudků smrti. Dne 21. srpna 1944 rozkázal, aby byl každou minutu oběšen jeden vězeň, neboť následkem amerického a britského bombardování Berlína nezbývá žádný čas na soudní rozsudky. V letech 1940 – 1945, má tento hromadný vrah na svědomí přes 11.000 justičních vražd.

Po válce se Röttiger skrýval, ale v roce 1946 byl odhalen americkou vojenskou policií v jedné hannoverské nemocnici, kde byl zaměstnán jako pečovatelský. Došlo k okamžitému zatčení a uvěznění, avšak odsouzení se nedožil. Zemřel ve vězeňské cele dne 13. 09. 1946.

PAMÁTNÍK OBĚTÍ NACISTICKÉHO TERORU BERLÍN-PLÖTZENSEE

KDYBYSTE SE MĚ ZEPTALI V ROCE 1956, COBY ŽÁKA PÁTÉ TŘÍDY ZÁKLADNÍ ŠKOLY V PRAZE 1, MASNÁ 13, KDE BYL POPRAVEN JULIUS FUČÍK, ODPOVĚDĚL BYCH VÁM SUVERÉNNĚ: „V SEKÝRÁRNĚ PANKRÁČKÉ VĚZNICE!“ TAK NÁS TO TOTIŽ UČILI KOMUNISTIČTÍ PEDAGOGOVĚ VE ŠKOLE. JDE SAMOZŘEJMĚ O PADĚLEK DĚJIN!

Dne 19. 08. 2018 se vydala delegace ČAKO do Památníku obětí nacistického teroru Berlín- Plötzensee (Gedenkstätte Plötzensee). Nepřišli jsme sem kvůli Fučíkovi (1903 - 1943), který zde byl údajně popraven dne 08. 09. 1943, nýbrž jsme se dostavili k položení věnců piety umučeným nebo popraveným českým důstojníkům a vojákům v době nacistické hrůzovlády v letech 1939 – 1945. Jedná se celkem o 119 vojenských obětí! Jsou to především vysocí důstojníci, členové domácího odboje. Vedení Památníku Plötzensee si nevzpomíná, že by zde v posledních 30 letech uvítalo nějakou oficiální československou, resp. českou vojenskou delegaci.

Tuto, do nebe volající trapnost, dne 19. 08. 2018 v 15:30 hod., eliminovala delegace ČAKO s věnci a stuhami včetně přítomnosti našeho misijního faráře Ondřeje Soběslavského.

Když už jsme byli u toho, položili jsme věnec i k portrétu komunistického novináře Julia Fučíka, jehož kniha „Reportáž psaná na oprátce“ se stala nejpřekládanější českou knihou v dějinách a byla přeložena celkem do 90 jazyků tohoto světa. Na druhém

místě jsou „Osudy dobrého vojáka Švejka“ od Jaroslava Haška, které byly přeloženy celkem do 58 jazyků.

To, že místo Fučíkova úmrtí v době „studené války“ bylo více či méně před veřejností utajované je celkem pochopitelné. Památník Plötzensee se nachází v bývalém francouzském sektoru Západního Berlína (Berlin-Wedding), a tak by bylo pro komunistické státy dost nepraktické, aby tam proudily delegace z celého východního bloku, které by pak nemusely mít zájem na tom, vracet se do svých domovů, kde vládla nemilosrdná bolševická totalita...

Vláda NDR to vyřešila tak, že ve Východním Berlíně postavila v městském parku čtvrti Berlin-Pankow náhradní hrobku s pomníkem a tak byla věc vyřešena ideologicko-stranickým podvodem... „Vlk se nažral a koza zůstala celá!“

Podle tvrzení vedení Památníku Plötzensee se po roce 1990, z východní Evropy, v zájmu Julia Fučíka, na místě jeho údajné popravy neobjevila ani duše. Světový komunismus na svého „hrdinu“ tak nějak úplně zapomněl, a proto jsme mu věnovali tichou vzpomínku alespoň my, ČESKÁ ATLANTICKÁ KOMISE, NATO. Je to absurdita. Zdá se, jakoby tento svět stál na „hlavě“!

V popředí skupina českých hostů, coby účastníků letního SUMMITU 2018
(Foto: Jitka Lenková)

SPOLEK GSU PODPORUJE BERLÍNSKÉ FÓRUM

JEN PÁR HODIN PŘED 50. VÝROČÍM VSTUPU SOVĚTSKÝCH VOJSK DO PRAHY VYKONALI ZÁSTUPCI VETERÁNŮ ČESKÝCH OZBROJENÝCH SIL O DNEŠNÍ NEDĚLI PIETNÍ AKT NA BRITSKÉM VÁLEČNÉM HŘBITOVĚ V BERLÍNĚ-CHARLOTTENBURGU A UCTILI PAMÁTKU ČESKOSLOVENSKÝCH VÁLEČNÝCH PILOTŮ, KTEŘÍ V LETECH 1942 – 1945 VE SLUŽBÁCH ROYAL AIR FORCE (BRITSKÉ KRÁLOVSKÉ LETECTVO) V BOJOVÉM NASAZENÍ PŘIŠLI O ŽIVOT A JAKO VOJÁCI ZDE BYLI POHŘBENI.

Pietní akce byla součástí tzv. Berlínské fóra 2018, které se nejdříve zrodilo v minulém roce jako jakási odnož PRAŽSKÉHO FÓRA (návštěva 248 GSU-KAMERADSCHAFT v Praze) prostřednictvím Svazu DaP AČR, jehož štafetu nyní převzala Česká atlantická komise, NATO. Obě organizace navázaly od roku 2017 s GSU-KAMERADSCHAFT pevnou a těsnou spoluprací.

Již v pátek položili zástupci českého a slovenského velvyslanectví první věnce k hlavnímu katafalku hřbitova.

Nyní i v budoucnu převezme GSU-Kameradschaft patronát nad českými partnery, na základě schválení britského velvyslanectví a Komise pro vojenské hroby Britského společenství

národů (Commonwealth War Graves Commission), aby akce probíhaly podle předpisů britské CWGC pro oblast Berlína.

Před oficiálním položením věnců a doprovodu obou hymen, České republiky a Velké Británie, přednesl český polní kurát Ondřej Soběslavský modlitbu k počtě padlých letců, kteří málem upadli v zapomnění.

Českou delegaci vojenských zástupců vedl podplukovník Tlamicha, který promluvil ve své funkci jako místopředseda České atlantické komise, NATO a pozdravil osobně účastníky GSU-KAMERADSCHAFT, s nimiž se setkal již v Praze v roce 2017.

GSU-VEREIN UNTERSTÜTZT BERLINER FORUM

Nur Stunden vor dem 50. Jahrestag des Einmarsches der Sowjets in Prag, führten Vertreter der tschechischen Streitkräfte am heutigen Sonntag eine Gedenkveranstaltung auf dem britischen Militärfriedhof in Berlin-Charlottenburg durch und ehrten tschechoslowakische Kampfpiloten, die zwischen 1942 und 1945 Einsätze für die Royal Air Force geflogen sind, hierbei ihr Leben verloren und schließlich an der Heerstraße beigesetzt wurden.

Die Aktion war ein Teil des BERLINER FORUMS, das erst im vergangenen Jahr als Pendant des PRAGER FORUMS

Položení věnce důstojníkem české delegace, kapitánem letectva Ing. Ivanem Lamprechtem
(Foto: Jitka Lenková)

initiiert wurde und seit dem unter Verantwortung der Tschechisch-Atlantischen Kommission bei der NATO steht, die seit 2017 eng mit der GSU-Kameradschaft kooperiert.

Bereits am Freitag gab es eine erste Kranzniederlegung durch Vertreter der tschechischen und der slowakischen Botschaft.

Der GSU-Kameradschaft wurde, nach Genehmigung der Britischen Botschaft und der Commonwealth War Graves Commission, die operative Verantwortung übertragen, insofern Forum-Veranstaltungen in Berlin mit britischem Bezug durchgeführt werden.

Vor den offiziellen Kranzniederlegungen und dem Abspielen der beiden Nationalhymnen, würdigte der tschechische Militärpfarrer Ondřej Soběslavský in seiner Predigt die Ehrung der fast vergessenen Luftwaffenangehörigen als eine christliche Geste.

Unter den Anwesenden befanden sich einzelne Vertreter der Teilstreitkräfte der tschechischen Streitkräfte sowie Oberstleutnant Miroslav Tlamicha, der in seiner Eigenschaft als Vizepräsident der Tschechisch-Atlantischen Kommission bei der NATO sprach und bereits die GSU-Teilnehmer der 2017 nach Prag durchgeführten Vereinsreise persönlich begrüßte.

Weiterlesen: GSU-Verein unterstützt BERLINER FORUM

V popředí skupina českých hostů, coby účastníků letního SUMMITU 2018
(Foto: GSU/Schanz)

ÚSPĚŠNÝ SUMMER SUMMIT 2018

PO DVOU LETECH SLABÉ ÚČASTI SE TENTOKRÁT NA LETOŠNÍ SUMMER SUMMIT SJELO SLUŠNĚ MNOŽSTVÍ NÁVŠTĚVNÍKŮ. V MINULÝCH LETECH BRÁNILY NÁVŠTĚVNOSTI RŮZNÉ OBJÍŽDKY, OPRAVY SILNIC A NEPRŮJEZDNOST ULIC.

Uwe Krumrey, důstojník pověřený organizací SUMMER SUMMITU, byl celkem spokojen: „Dokonce ještě večer přicházeli příslušníci naší jednotky i se svým příbuzenstvem, aby se slavnosti zúčastnili. To je samozřejmě potěšitelné.“

Dokonce dorazili i hosté ze „západního Německa“, ale přesto nejdelší cestu museli překonat naši čeští přátelé. Skupina 12 účastníků, vedená podplukovníkem Tlamichou, nejenže dorazila včas, nýbrž ještě navíc bude zítra přítomna pietnímu aktu na britském válečném hřbitově v Berlíně-Charlottenburg, který předem připravila jednotka GSU pro naše české hosty.

Na slavnost se dostavili i další armádní příslušníci jako např. seržant v.v. Lothar Kurzius (6941st Guard Battalion, US Army), Irfan Kumru (poručík tureckých aktivních záloh, předseda TÜDESB – výcvikového střediska Berlin-Brandenburg) a jeho adjutant praporčík Muzaffer Toy (IBEB).

Událost byla ukončena ve 22:00 hod. ohňostrojem na počest našich českých přátel. „Protože SUMMER SUMMIT vznikl v srpnu 2010, bude se slavit jeho desáté výročí v příštím roce!“ prohlásil předseda GSU-Kameradschaft, kapitán v.v. Gerhard Zellmer. „Naši čeští přátelé jsou srdečně zváni...“

ERFOLGREICHES SUMMER SUMMIT

Nach zwei Jahren der Flaute kann die GSU-Kameradschaft endlich wieder ein außerordentlich erfolgreiches SUMMER SUMMIT verbuchen.

Das diesjährige Sommerfest des GSU-Vereins gehörte wieder zu den am meisten besuchten der letzten Jahre,

obwohl durch zwei Parallelveranstaltungen und einer ursprünglich mit massiven Straßensperren angekündigte und letztlich doch abgesagte Demonstration, das Event zunächst unter keinem guten Stern stand, mauserte es sich nun doch zu einem Erfolgskonzept.

Uwe Krumrey, der auch in diesem Jahr Organisator des SUMMER SUMMIT war, ist zufrieden: „Auch noch am Abend schauten Ehemalige der Einheit vorbei und zudem waren viele Familienangehörige anwesend, was uns natürlich besonders freut“.

Auch aus „Westdeutschland“ sind Gäste angereist; doch hatte eine Delegation aus Tschechien die längste Anreise. Die 12-köpfige Gruppe, geführt von Oberstleutnant Miroslav Tlamicha, wird morgen an einem von der GSU organisierten Event in Charlottenburg teilnehmen.

Zudem waren auch alte Freunde des Sommerfestes, unter ihnen Lothar Kurzius (6941st Guard Battalion), Irfan Kumru (Vorstandsvorsitzender TÜDESB-Bildungsinstitut Berlin-Brandenburg) und Muzaffer Toy (IBEB).

Das diesjährige Event, das abernals um 22:00 Uhr mit einem beachtlichen Feuerwerk traditionell ein offizielles Ende fand, war das inzwischen neunte SUMMER SUMMIT, das erstmals im August 2010 stattfand.

„Im kommenden Jahr wird es aus Anlass des 10. Jahrestages ein ganz besonderes Ereignis geben“, sagt GSU-Vereinschef Gerhard E. Zellmer, der das Sommerfest dann unter stärkerer Einbindung der Wilhelmstadt-Schulen und des Bezirks Spandau durchführen will.

Jan Berwid-Buquoy,
Sekce osvěty a zpravodajství ČAKO

„SVĚT, TO JSOU NEUSTÁLÉ KOMPLOTY PROTI STATEČNÝM“

CESTA NA SEVEROZÁPAD, MAJOR ROBERT ROGERS, GENERÁL DOUGLAS MACARTHUR

Bylo nás více jak jedenáct a půl tisíce, když nás po okupaci Československa v roce 1968 vyhodili z armády. Jiní tvrdí, že nás bylo až třináct tisíc, z toho do akce NORBERT bylo začleněno okolo 11.000 osob a všechna ta čísla se mohou měnit, protože Ministerstvo obrany nikdy oficiálně neoznámilo, kolik lidí bylo v důsledku okupace a následné normalizace postiženo.

Podle věrohodného materiálu, který zpracoval, dnes již mrtvý, plk. dr. Bejček, bylo postiženo:

- 2.246 vojáků bylo částečně nebo zcela degradováno snížením, odejmutím hodností nebo odejmutím vyznamenání
- 921 vojáků bylo odsouzeno civilními nebo vojenskými soudy
- 643 vojákům byly odejmuty řády
- 73 vojáci byli v akci NORBERT zařazeni ve stupni N-2P, patřil jsem k nim
- 9072 vojáků v záloze bylo označeno jak „N“, (tj. nevyhovující z politických důvodů)
- 24.243 důstojníků a generálů
- 3.882 praporčků bylo vyřazeno z počtů použitelných záloh

Každý následek má i svoji příčinu. Tou byla okupace Československa v srpnu 1968. Zde jsme u kořene věci. Neustále slýcháme, že jsme si ani nevystřelili a poslední pan ministr obrany navíc tvrdil, že takto postižených bylo více. Kdyby to řekl někdo jiný, tak bych se ani nedivil. Když to ale vyřkne normalizační komediant a k tomu ještě za „zásluhy nositel modré knížky (lidé, kteří byli vyjmuti z evidence a osvobozeni z výkonu základní vojenské služby - pozn. aut.), pak se není čemu divit.

Každý, kdo něco o armádě ví, ví že je založena na tzv. nedílné vojenské pravomoci. Vše, co se koná nebo má vykonat, je podřízeno rozkazům, které vydávají nadřízení velitelé, kdy rozkaz je armádě totéž co v civilním životě zákon. Ještě bych dodal, že činnost okupačních jednotek nebyla zaměřena na divadla, kavárny, hotely nebo školy, ale na vojenská zařízení, posádky, letiště a velitelství. Sluší se dodat, že nejvyšší vojenské velení o přípravě a okupaci vědělo a že tak

vlastně došlo k obrovské vlastizradě, za níž je jediné řešení - poprava zastřelením. Ale nestalo se nic. Ba naopak - ti, co se proti okupaci postavili, si to pěkně odnesli a ti druzí se po jejich osudech, řekl bych i zádech, vyšplhali na vysoká a dobře placená místa. Dodávám, že u některých jednotek byl zásah proti velení tak razantní, že jim neměl kdo velet, a tak byly rozpuštěny.

Proč to všechno vlastně píšu? Protože uplynulo skoro 50 let od těchto událostí a nikdo z nás se nedočkal žádného zadostiučinění, omluvy nebo řádné rehabilitace. Ale není to tak docela pravda. Bývalí důstojníci Hlavní politické správy dosáhli svého. Každý z nich si odnesl domů 450.000,- Kč! Nyní bychom se mohli zeptat proč? Všichni byli poctiví zastánci politiky KSČ a jako jeden muž souhlasili s okupací. Peníze neobdrželi proto, že by se nějak zasloužili o cokoliv, ale za to, že prostě tento neblaze proslulý spolek armádě byl v roce 1990 zrušen. Aby toho nebylo dost, někteří se tak zvaně „re kvalifikovali“ a sloužili jako noví odborníci armádě dále.

Nyní bych se měl krátce a stručně zmínit o přípravě a provedení okupace. Bylo o ní rozhodnuto již v dubnu. Všechna ta další politická jednání byla jen kamufláž,

lhaní a ohlupování našich politiků, kteří zase lhali nám a vyprávěli nám své báchorky, kterým jsme měli uvěřit. Když se podíváme na mapu, na rozložení sil a počty vojáků a techniky, neměli jsme žádnou šanci na úspěšný odpor. Navíc byla armáda rozkazy nejvyššího velení doslova a do písmene paralyzována. Operace byla nazvána DUNAJ a velet jí ze svého VS v Polsku náměstek ministra obrany SSSR Grečka generálplukovník Pavlovský. Okupace byla provedena z 10 prostorů třemi armádními skupinami - z Polska, NDR a Maďarska a s vojsky Bulharské lidové republiky. Celkem bylo první den operace nasazeno 200.000 vojáků, 5.000 tanků, 250 letounů AN-12, AN-4 a 200 MiG-19, MiG-21 a Jak-28. Cílem operace bylo přikrýt VS armád, letectva, letiště a spojovací uzly, a tak prakticky znemožnit jakýkoliv odpor proto okupačním vojskům. Co se vše událo, je obecně známo a nebudu o tom hovořit.

Od roku 1990 se vystřídal včetně paní Šlechtové ve funkci ministra obrany 17 osob. Nevíme, jak dlouho vydrží v této funkci ona, ale v průměru tam byl každý 1,7 roku. Co mohli lidé, kteří neměli o armádě ani potuchy (vyjma nomenklaturního generála Vacka, jmenovaného Havlem) udělat, je zřejmé.

Plk. let. v.v. ing. Zbyněk ČEŘOVSKÝ

Přednáška k 50. výročí „Pražského jara 1968“, přednesená na barokním zámku v Táboře - Měšicích.

Mnozí byli i nositeli modrých knížek, za některých došlo také k absurdním situacím a rozhodnutím, že se o tom psalo po celém světě.

Za této situace jsme dosud neměli možnost dosáhnout svého cíle - odškodnění. Není to záležitost jednoduchá. Poté, co jsme nepodepsali souhlas s okupací, jsme byli postupně zbavováni funkcí, zařazováni do tak zvaných „kádrových dispozic“, s polovičnickým platem a poté propouštěni z armády jako nevyhovující, bez jakýchkoliv nároků na cokoliv. Jestli se dnes proti našim požadavkům staví kdokoliv z nich záporně, tak nechce nebo nechápe danou situaci.

Člověk v sedmdesátých letech s takovým kádrovým profilem neměl šanci a také nemohl nalézt dobře placené zaměstnání. Dnes, po všech těch peripetiích, snaze a jednání o odškodnění za své protisovětské postoje, jsme tam, kde jsme byli. Jen s tím rozdílem, že nám je dnes více jak osmdesát let, že nás již tisíce opustily, zůstaly po nich mizerně placené vdovy, že stovky z nás jsou nemocní, a protože z vůle strany a lidu pracovali na mizerně placených místech, mají také nízké penze. Jsou nemocní a odkázáni jen sami na sebe

bez ohledu na lepší vyhlídky. O to vše s naší organizací, nazvanou Vojenský spolek rehabilitovaných s malou vyhlídkou a nadějí bojujeme. Zůstalo nás snad ani ne 1500. Není týden, aby někdo z nás nezemřel. Naši zákonodárci nekonají, chodí do zaměstnání, kdy se jim chce, nebo nechce, přitom berou plat vyšší než 100.000 a každý rok si ho zvyšují (letos zase o 7.000 Kč).

Pro nás je rok 2018 poslední nadějí. Již mnohokrát jsme dostali sliby, nebo zamítavé stanovisko. Jak se říká, naděje umírá poslední. Také nikdo z nás nebyl za své jednání vyznamenán, nebo povýšen. Žádný ministr obrany s námi nejednal, stejně jako prezident republiky.

Kdybychom nebyli hloupí a podepsali s okupací souhlas, tak jsme mohli přežít padesát let v pohodě a v klidu, ušetření všech těch hrůz a následků, které postihly nejen nás, ale i celé naše rodiny.

To jsou fakta, se kterými se asi musíme smířit a se kterými asi všichni ke spokojenosti mocných, zemřeme.

Plk. let. v.v. ing. Zbyněk ČEŘOVSKÝ, 25. březen 2018
Přednáška k 50. výročí „Pražského jara 1968“, přednesená na barokním zámku v Táboře - Měšicích.

NENECHTE SI UJÍT

Česká atlantická komise (Wikipedie)

Česká atlantická komise, z.s. Czech Atlantic Commission – CzACO (webové stránky)

Česká atlantická komise, NATO (Facebook)

Czech Atlantic Commission, NATO - Sekce Osvěty a zpravodajství (Facebook)

Czech Atlantic News /internetový časopis/ (czech-atlantic-news3.webnode.cz)

PŘEHRŠLE VOJENSKÉHO HUMORU

Vojín Jack opouští kasárna, Smuts Barracks, aby vyrazil do Edinburgh Housu na taneční večírek. U brány stojí kapitán Zellmer a kontroluje vojenské průkazy. Jack před ním salutuje seřvenou dlaní. Kapitán zbystří pozornost: „Co to máte v ruce? Otevřte tu dlaň!“ Jack prezentuje Zellmerovi obsah dlaně. „Co to je?“ táže se kapitán. „Sire, to je pojistka od granátu.“ odvětlí Jack. „Jo, a odkud ji máte?“ dotazuje se službu konající důstojník. „Sire, vytáhl jsem ji z jednoho granátu v muničním skladě.“ Kapitán vrtě hlavou: „A co na to řekl velitel muničního skladu?“ Jack pokrče rameny: „Sire, nevím. Já jsem ho v tom randálu neslyšel!“

Seržant Robin se vylodil s ostatními kamarády dne 06. 06. 1944 v Normandii na pobřeží, v americkém úseku „Utah“, a měl tu smůlu, že jeho džíp najel na minu. Těžce zraněného jej odvezli do nemocnice. V jednom dopise do rodné Nebraska svým sestrám napsal: „Poté, co jsem najel na minu, odvezli mě do nemocnice. Kdybyste mě hledali, jsem na pokojích číslo 15, 16 a 17.“

První voják: „Podej mi ten dezert.“ Druhý voják: „Nikdy Josefe.“ První voják: „Proč ne?“ Druhý voják: „To je proti řádům pomáhat jinému vojákovi k dezertaci.“

Ať balíš jak chceš, ruksak je vždy malý. Ať je jak chce malý, vždy je těžký. Ať je jak chce těžký, nikdy neobsahuje to co chceš. Ať chceš co chceš, vždy je to úplně vespod.

Vojáku, měj na paměti, že když spíš, nepřítel bdí! Proto spí ještě víc a utrap nepřítel nespavostí.

„Pane veliteli, všechny vaše příkazy jsem vyplnil.“ „Ale já jsem vám nic nepřikázal.“ „No, však jsem taky nic nedělal.“

Voják dostal na cvičení rozkaz obsadit nádraží za nepřátelskými liniemi. Za hodinu se vrátí a hlásí: „Rozkaz splněn. Nádraží učiněno nepoužitelným.“ „Výborně,“ chválí ho velitel, „a jak jste to dokázal?“ „No, zabavil jsem jim všechny jízdenky!“

DOPORUČUJEME NAŠE AUTORY

Jan Berwid-Buquoy „80. Výročí Mnichovské dohody aneb selhání západních demokracií“, AKTUÁLNĚ.cz (4. 10. 2018), tak jako iDNES (5. 10. 2018).

Otázky klade redaktor „Parlamentních listů“ Oldřich SZABAN, odpovídá Dr.Dr. Jan BERWID-BUQUOY, předseda Sekce Osvěty a zpravodajství České atlantické komise, NATO.

VÁNOČNÍ MŠE SVATÁ 2018

ZÁMECKÝ BAROKNÍ KOSTEL TÁBOR-MĚŠICE

Biskup Reverend NATHANIEL (Anglikánská církev)

Dnes jsme se zde shromáždili, abychom si připomněli přínos mnoha vojáků z minulých válek, zejména těch, kteří byli součástí druhé světové války a položili za nás své životy.

Je nutné si rovněž připomenout rodiny a přátele všech padlých vojáků - v minulosti i současnosti - těch, kteří musí žít ve smutku nad ztrátou svých příbuzných, jejichž životy se navždy změnily ve smrt v důsledku války. Je rovněž nutné, abychom ocenili svobodu, blahobyt a mír, které nám tyto vojáci svými obětmi přinesli.

Všichni, jak jsme tady přítomni dnes, ať jsme křesťané nebo ne, jsme se dostavili, abychom vzdali čest jejich obětem a vyslovili jim náš vřelý dík za svobodu, kterou nám přinesli a ze které se dnes můžeme těšit.

Bible hovoří o „zapamatování si“ více než 230krát. Z toho tedy vidíme, že Bůh uznává důležitost vzpomínky. V Janovi 15:13 se dovídáme, že Ježíš klade svým zastáncům na srdce: „Větší lásky nepožítá nikdo jiný než ten, kdo položil svůj život za své přátele“ (Jan 15:13).

Při této příležitosti stojí za zmínku dvě věci. Je to vůle Boha a v neposlední řadě též nezištná oběť Ježíše Krista pro nás na kříži, co nás zavazuje.

Tento Janův výrok mluví jak o mužích, tak o ženách jako o obětech, o lidích, kteří položili své životy za své přesvědčení, pro které bojovali. Takže jsme povinni na jejich oběť nezapomenout - a my všichni, ať už jsme křesťané nebo ne, se tím můžeme stát mírotvorci všude na této zemi.

Lidé mají často odlišné názory, zdali je podpora války správná nebo ne. Někteří věří, že nošení kříže ve jménu Boha znamená mír a pacifismus - příklad, který mnoho křesťanů učinilo v minulých i současných dobách.

Jiní se cítí povoláni bojovat za svobodu a spravedlnost prostřednictvím války, a tím použít zbraně pro větší dobro na zemi, pro svobodu, blahobyt a pro rozvoj království Božího na zemi. Ano, křesťanští vojáci bojují dnes proti různým formám nespravedlnosti, útlaku a diktatury. Pokud jde o válku, musíme mít vady na mysli:

■ **ZA PRVÉ.** Pokud se rozhodneme nějakou příčinu řešit vojenskou silou (nebo podporovat ty, kteří se k tomu rozhodli),

musíme se ujistit, že není jiného morálního východiska, nikoliv zahájit válku proto, že se chceme pomstít nebo v nepromyšlené zuřivosti.

■ **ZA DRUHÉ.** Pokud zvítězíme, a to ať už v boji nebo jinou cestou - naše reakce by neměla být radost nad vítězstvím, nýbrž by se mělo jednat o hořkou lítost nad ztrátami obou válčících stran, které bylo nutné obětovat k dosažení vítězství, a zdali tyto ztráty byly přiměřenou cenou k dosažení takového vítězství.

■ **ZA TŘETÍ.** Především bychom měli mít na mysli, že ačkoli se možná neshodneme na použitých prostředcích, všichni bychom se měli snažit o konečný cíl dosažení míru a Bůh nás vyzývá, abychom se stali nositeli míru veskrze bibli: „I překuj své meče na pluh, svá kopí na vinařské nože. Nepozdvihne pronárod meč proti pronárodu, nebudou se již více cvičit v boji.“ (Prorok Izajáš, Iz 2, 1 - 5). Ježíš říká v blahoslavenství (Matouš 5:9): „Blahoslavení jsou mírotvorci, protože budou nazýváni Božími dětmi“.

■ **ZA ČTVRTÉ.** Mír nenastane, mír musíme vytvořit my sami. V tomto smyslu jde o cíl - něco, co chceme, něco, o co se snažíme. V tomto blahoslavenství Ježíš nezhne těm, kteří mají pokojnou dispozici, i když proti tomu není co namítat.

On neříká: „Blahoslavení ti, kteří jsou pokojní.“ Nezaměřuje se na osobu samotnou, nýbrž na akci dané osoby, kterou Ježíš popisuje. Ti, kdo jsou požehnáni, jsou ti, kteří „nastolí“ mír, nikoli ti, kteří si ho pouze pasivně přejí.

I v této době, kdy se války zdají být stále krvavější a nákladnější, bychom si měli uvědomovat, že neexistuje žádná situace, týkající se zničené země, ať ve válce nebo v míru, nebo pusté krajiny, která by nemohla být proměněna do něčeho krásného a blahobytného ve smyslu Boha.

Povzbuzujeme se, abychom se modlili za „nemožné“ - Bible nám říká, že skrze Boha je možné všechno, protože s Bohem není nic nemožného. Bůh je konečným a nejlepším mírotvorcem. Máme naše pozemské prostředky, které mohou zahrnovat válku i mír, ale je to pouze Boží mír, který má moc opravdu změnit životy a situaci k lepšímu.

Takže dnes vzpomeňme oběti a životy ztracené nebo postižené válkou. Vzpomeňme na rodiny zasažené smutkem. A hlavně musíme být vděční za oběti těch, kteří pro nás položili své životy a bojovali za naši svobodu. Měli bychom si vždy pamatovat, že naše svoboda nikdy nebyla úplně svobodná a je nutné o ni neustále bojovat.

Amen

HOLY CHRISTMAS MASS 2018

Baroque church Castle Tábor-Měšice Reverend NATHANIEL

We have gathered today to remember the contribution of the many soldiers in previous wars, particularly those who were a part of the Second World War and laid their lives for us. We also remember the families and friends of all soldiers - past and present - those having to live with bereavement, or with people whose lives changed forever by the result of war. We appreciate the freedoms that we have got through them. All of us here today, whether Christians or not, are called to remember their sacrifice behind the freedom we enjoy this day. The Bible mentions the word 'remembering' more than 230 times. Thus we come to know from this that God recognises the importance of remembering. In John 15:13, we find Jesus telling the people "Greater love has no one than this: to lay down one's life for one's friends" (John 15:13). There are two things worth noting in this..

First, this is an insight from God about Jesus' ultimate sacrifice for us on the cross - the ultimate selfless sacrifice.

Second, this verse is also speaking about men and women like our service-people that have laid down their lives for the causes they have been fighting for.

So, we are called to remember - and we can also, all of us (whether Christian or not), be peacemakers.

People have different views, in the recent times, where to support a war is right or not. Some believe that carrying a cross for God means vulnerability and pacifism - an example set by many Christians in warzones past and present. There are some who feel the call to fight justly in a war, using weapons for a greater good, for the development of the kingdom of God on earth. Such as Christian soldiers fighting against various forms of injustice. When it comes to war we must remember..

■ **Firstly, if we do take up arms for a cause (or support those that do), we need to make sure we do so in sorrow, not anger or excitement.**

■ **And if we are victorious, whether through fighting or otherwise - our response shouldn't be rejoicing, it should instead be bitter regret that such losses were needed, and how costly the victory is?**

And most of all, we should remember that, although we may disagree on

the processes involved, we are all striving for an ultimate goal of peace and God calls us, through scripture, to be peacemakers:

■ "They will beat their swords into ploughshares and their spears into pruning hooks. Nation will not take up sword against nation, nor will they for war anymore" (Micah 4:3) (NIV)

■ Jesus says in the Beatitudes (Matthew 5: 9) "Blessed are the peacemakers for they will be called children of God."

■ Peace doesn't just happen; we make peace. In that sense it is a goal—something we desire, something we strive for. In this beatitude Jesus doesn't bless those who have a peaceful disposition, as good as that might be. He doesn't say, „Blessed are those who are peaceful.“ The focus is not on the personality but on the action of the person Jesus describes. Those who are blessed are those who „make“ peace.

■ Even in these times when war seems evermore bloody and costly, we should remember, especially on days like today - that there is no situation, warzone, fractured community or desolate landscape that cannot be transfigured into something beautiful for God.

We are called to keep praying and praising'. We should be praising God in the stormy times, lifting our hands in praise, because he stays the same, no matter what situations we personally or the world, find ourselves in - including war and its effects.

We are encouraged to pray for the 'impossible' - the Bible tells us that through God all things are possible. 1 Kings 18 tells us that Elijah prays for rain, over and over again, in a cloudless sky and has so much trust in God, that it starts to rain after years of drought. Pray big - be adventurous and powerful with your prayers - because with God nothing is impossible.

God is the ultimate and best peacemaker. We have our earthly means, which may include war, but it's God's peace that has the power to really change lives and situations for the better.

God is a peace-loving God, and a peacemaking God. The whole history of redemption, climaxing in the death and resurrection of Jesus, is God's strategy to bring about a just and lasting peace between rebel man and himself, and then between man and his fellow man. God's children have the character of their Father. What he loves, they love. What he pursues, they pursue. You can know his children by whether they are willing to make sacrifices for peace the way God did.

So today we remember - the sacrifices and the lives lost or torn apart by war. We remember the families affected by bereavement. And as we leave today, may we go out with a sense of God's peace in us and knowing that, even in some small way, we may be a peacemaker for our world and for the kingdom of God. And most of all may we be grateful for the sacrifice of those who have laid down their lives for us and fought for our freedom. May we always remember that our freedom has never been free.

How do you get involved in the world? Be a peacemaker! What will you be called? A Child of God! I would end my sermon with a story..

Some 700 years ago a remarkable man was born. Although he was the son of an Italian cloth merchant and destined to be a knight, he forsook the path of wealth and fame, choosing instead to wear a ragged cloak tied with a rope borrowed from a scarecrow. He spent his days preaching and giving to others. He chose to live in utter poverty.

History records that he was a noble, kind, humble, Christlike man - one of the greatest Christians who ever lived. We know him today as St. Francis of Assisi. Centuries after his death, someone translated one of his prayers into English. It was later set to music. I guess many of you know these words by heart may in Czech Language..

Lord make me an instrument of your peace
Where there is hatred let me sow love
Where there is injury, pardon
Where there is doubt, faith
Where there is despair, hope
Where there is darkness, light
And where there is sadness, joy
O divine master grant that I may not so much seek to be consoled as to console

to be understood as to understand
To be loved as to love
For it is in giving that we receive
it is in pardoning that we are pardoned
And it's in dying that we are born to eternal life

Amen

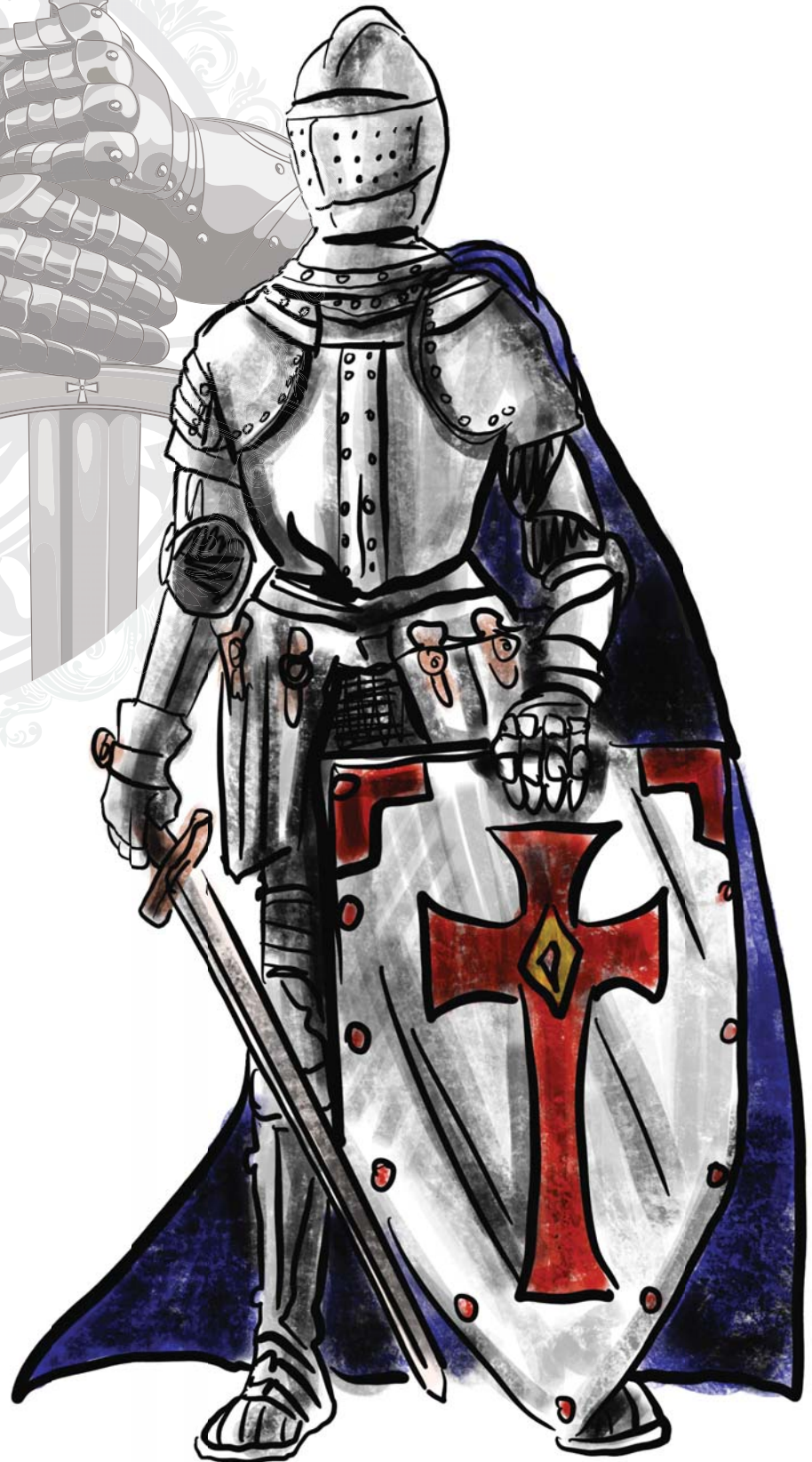
✦ NON NOBIS,
DOMINE,
NON NOBIS,
SED NOMINI TUI
DA GLORIAM ✦

RYTÍŘSKÝ VOJENSKÝ ŘÁD TEMPLÁŘŮ BYL A JE JEDNÍM Z NEJMOCNĚJŠÍCH RYTÍŘSKÝCH ŘÁDŮ S TĚMĚŘ TISÍCILETOU TRADICÍ. TEMPLÁŘI JSOU PŘEDEVŠÍM OCHRÁNCI KŘESŤANSTVÍ A ZÁKLADNÍCH LIDSKÝCH HODNOT.

V DNEŠNÍ KOMPLIKOVANÉ DOBĚ JE POTŘEBA OCHRAŇOVAT TO, V CO VĚŘÍME. CHRÁNIT NAŠE NÁBOŽENSTVÍ, NAŠI ZEMI, NAŠE RODINY.

DODRŽET SVÉ SLOVO, CTÍT PRAVDU, SPRÁVEDLNOST A PRÁVO, CHRÁNIT SVOU ČEST, POMÁHAT BLIŽNÍM.... TO JSOU ZÁKLADNÍ PRAVIDLA CHOVÁNÍ RYTÍŘE.

MÁME VYŠŠÍ CÍLE A PŘED SEBOU NELEHKOU CESTU. PRO TY, KTERÝM VÝŠE ZMÍŇENÉ NENÍ CIZÍ, OTEVÍRÁME DVEŘE.

Rádi uvítáme nové uchazeče o členství v našem řádu, více info na www.templars.cz.